

Кожен з цих методів має свої переваги та недоліки, тому рекомендується використовувати комбінацію різних методів для досягнення більш об'єктивної та повної оцінки ефективності програм мотивації персоналу. Наприклад, можна поєднати метод опитування та фокус-груп з методом спостереження та внутрішнього аудиту, щоб отримати різні погляди на ефективність програм мотивації персоналу та детальну інформацію про їх вплив на роботу співробітників.

Незалежно від методів оцінки, важливо мати на увазі, що ефективність програм мотивації персоналу може бути вплинута різними факторами, такими як організаційна культура, лідерство, комунікація та інші. Тому, під час оцінки ефективності програм мотивації персоналу, необхідно враховувати ці фактори та використовувати цілісний підхід до аналізу.

Застосування програм мотивації персоналу є важливим елементом ефективного управління персоналом в будь-якій компанії, незалежно від розміру та галузі діяльності. Ефективна програма мотивації може позитивно вплинути на роботу співробітників, збільшуючи їхню продуктивність, залученість та збереження в компанії.

Отже, знання європейського досвіду щодо оцінки ефективності програм мотивації персоналу може бути корисним для українських компаній, які бажають впровадити або покращити свої програми мотивації персоналу. Розуміння та застосування різних методів оцінки можуть допомогти компаніям побачити результати своїх програм мотивації з різних ракурсів, та внести необхідні зміни для покращення їх ефективності. Крім того, українські компанії, які мають міжнародні партнерства та клієнтів, повинні дотримуватися європейських стандартів управління персоналом, що включає ефективні програми мотивації персоналу. Отже, знання європейського досвіду щодо оцінки ефективності програм мотивації персоналу може бути важливим для забезпечення конкурентоспроможності та успішності українських компаній на міжнародному ринку.

УДК 338.45(477):316.422.42

МАЛІЙ П.В., студент 3 курсу

Науковий керівник – **ОДНОРОГ М.А.**, канд. екон. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ІНТЕГРОВАНИХ АГРОПРОМИСЛОВИХ ФОРМУВАНЬ

Робоча гіпотеза дослідження базується на припущенні, що модернізація організаційно-економічного механізму управління інноваційним потенціалом інтегрованого агропромислового формування дозволяє максимально адаптувати агроєкосистему до умов конкурентного ринкового середовища.

Ключові слова: управління; модель, агро екосистема, інтегроване агропромислове формування, синергійний ефект.

Дослідження закономірностей впливу економічних методів стратегічного управління на інноваційну сферу підприємств агропромислового комплексу та їх модернізацію з метою підвищення економічної ефективності, соціально-економічного та науково-технологічного розвитку країни, покращення екологічної співдружності виробничої діяльності суб'єктів господарювання АПК та їх об'єднань, в контексті активізації інноваційної складової науково-технічного розвитку вітчизняного АПК є актуальним і затребуваним.

Управління інноваційним потенціалом інтегрованих агропромислових формувань потребує розвитку міжгосподарської взаємодії суб'єктів інноваційної діяльності АПК на засадах довгострокового, багаторівневого партнерства, високої інформативності і чутливості до нових ідей, знань і технологій різного функціонального призначення.

Проблема розробки організаційно-економічного механізму управління інноваційним потенціалом агропромислових формувань проявляється в процесі реагування на метаморфози ринкового середовища та вдосконалення науково-технічної та інноваційної діяльності. Домінуюче значення інноваційного чинника висуває на перший план завдання прискорення інноваційної діяльності агроформувань у мезорівневих економічних системах. При цьому вирішення проблеми такого високого рівня має здійснюватися за двома ключовими напрямками:

1. Орієнтація суб'єктів господарювання агропромислового комплексу на інтеграційні процеси з метою формування, розвитку, вдосконалення внутрішньо-корпоративних, організаційних, економічних і фінансових механізмів, а також підвищення ефективності їх інноваційної діяльності. Механізми, налаштовані на максимальну реалізацію інноваційного потенціалу агропромислових формувань, відрізняються переважанням науково-технологічної складової з притаманною функцією саморозвитку [1, с. 24].

2. Стимулювання формування нових ресурсозберігаючих напрямів розвитку агроєкосистем, спрямованих на підвищення інноваційної активності агропромислових формувань, заснованих на використанні апробованих в українській і світовій практиці організаційних, фінансових важелів і методів [2, с. 46].

Організаційно-економічний механізм управління інноваційним потенціалом являє собою комплекс організаційно-економічних структур, що формують науково-технічний розвиток агропромислового комплексу, та рівнів управління, включаючи законодавчі, фінансово-економічні, організаційно-адміністративні методи впливу, які здатні забезпечити сталий розвиток галузі на принципах цілеспрямованості, послідовності, інноваційності, комплексної реалізації інноваційного потенціалу агропромислового комплексу, адаптивності, узгодженості інтересів взаємодіючих інтегрованих агропромислових формувань [3, с. 47].

Організаційно-економічний механізм управління інноваційним потенціалом інтегрованих агропромислових формувань слід визначити, на нашу думку, як сукупність форм, методів, стимулів, засобів і важелів активізації інноваційної

діяльності в АПК, що забезпечують науковий і технічний прорив у регіональній економічній системі.

Організаційно-економічний механізм управління інноваційним потенціалом агропромислових формувань пропонується визначати як систему, що являє собою складну структуру, що складається із взаємопов'язаних елементів, що функціонують на основі спеціальних принципів, функцій, методів, технологій, процесів, а також організаційних та економічних впливів суб'єкта на об'єкт з метою забезпечення інноваційного розвитку агроєкосистем.

Сформульовано основні принципи впливу організаційно-економічного механізму управління інноваційним потенціалом агропромислових формувань на об'єкт управління, серед яких: повнота та збалансованість інструментарію впливу, поєднання централізації та децентралізації управління, безперервність, адаптивність, стійкість, економічність витрат і ресурсів, сумісність.

Таким чином, в основу логіки дослідження покладено концепцію модернізованого організаційно-економічного механізму управління інноваційним потенціалом агропромислових формувань, який характеризується сталим розвитком, потенціалом саморозвитку, мобільністю, сприйнятливістю до факторів зовнішнього середовища. Водночас одним із головних завдань прискореного розвитку АПК мезорівневих економічних систем є формування механізмів, налаштованих на максимальну реалізацію інноваційного потенціалу агропромислових формувань, що характеризується переважанням науково-технологічної складової з властивою функцією саморозвитку.

Список використаних джерел

1. Архієреєв С. І. Формування ринкового інституціонального середовища інноваційної діяльності. *Наукові праці Донецького національного технічного університету. Сер. Економічна*. 2004. Вип. 76. С. 24–27.
2. Пестова О. А. Інституціональні аспекти теорії інноваційного розвитку. *Академічний огляд*. 2011. № 2 (35). С. 46–52.
3. Шпикуляк О. Г. Інституціоналізація інноваційної діяльності в аграрній сфері економіки. *Облік і фінанси АПК*. 2010. №3. С. 47–54.

УДК: 005.5:005.95/.96

МЕДВІДЬ А.Ф., магістрант

Науковий керівник – **СТАДНІК Л.І.**, канд. екон. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

СТИЛЬ КЕРІВНИЦТВА ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

Розглядається суть стилю управління і чинники від яких він залежить. Показуються фактори впливу на ефективність управлінської діяльності. Залежність ефективності управління від стилю керівництва. Найкращим варіантом вважається управління у формі лідерства, де керівник і менеджер стають одним цілим.

Ключові слова: стиль управління, стиль керівництва, ефективність управлінської діяльності, управління діяльністю, управління персоналом, лідерство.